

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobkyně: **J. P.**, zast. JUDr. Josefem Doubkem, advokátem, se sídlem Tylova 242, Pelhřimov, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 8. 2021, č. j. MPSV-2021/80502-421/1, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 25. 11. 2021, č. j. 55 Ad 17/2021 - 54,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Dosavadní průběh řízení

[1] Rozhodnutím žalovaného ze dne 17. 8. 2021, č. j. MPSV-2021/80502-421/1, bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky - krajské pobočky v Jihlavě ze dne 8. 4. 2021, č. j. PEA-404/2021-5, kterým byla žalobkyně vyřazena z evidence uchazečů o zaměstnání z důvodu nesplnění oznamovací povinnosti bez vážných důvodů, neboť neoznámila úřadu práce výkon činnosti na základě dohody o pracovní činnosti, který nebrání vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání, nejpozději v den nástupu k výkonu této činnosti.

[2] Řízení o žalobě proti tomuto rozhodnutí žalovaného Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením ze dne 25. 11. 2021, č. j. 55 Ad 17/2021 - 54, podle ustanovení § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), a § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), zastavil, neboť žalobkyně ve lhůtě stanovené v usnesení soudu k zaplacení soudního poplatku za žalobu ve výši 3.000 Kč, která uplynula v pátek 19. 11. 2021, ani do dne soudního rozhodnutí tuto svou poplatkovou povinnost nesplnila, i když byla poučena o důsledcích včasného nezaplacení soudního poplatku.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[3] Proti tomuto usnesení krajského soudu podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včasnou kasační stížnost. V ní namítla, že k nezaplacení soudního poplatku došlo administrativní a technickou chybou, když ona i její právní zástupce byli přesvědčeni, že je zaplacen. Po doručení

napadeného usnesení byl okamžitě soudní poplatek ve výši 3.000 Kč poukázán na účet soudu, čímž byl uvedený nedostatek zhojen a neměla by následovat sankce spočívající v nemožnosti projednat žalobu. Z jejího obsahu je přitom patrné, jak je pro ni rozhodnutí v této věci významné a jaké důsledky pro ni vyplývají z rozhodnutí žalovaného. Je osobou zdravotně postiženou kvůli autohavárii, kterou způsobil opilý řidič jiného motorového vozidla. Proto primární zájem na řádném posouzení rozhodnutí žalovaného by neměl být převýšen omylem nezaplaceným soudním poplatkem ve stanovené lhůtě. S ohledem na tyto skutečnosti stěžovatelka navrhla zrušení napadeného usnesení krajského soudu.

[4] Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnutí kasační stížnosti pro její nedůvodnost. Poukázal přitom na skutečnost, že je vlastní odpovědností každého poplatníka, aby se soudní poplatek dostal do dispozice soudu řádně a včas, jak uvedl Ústavní soud v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 9/20, kterým zamítl návrh na zrušení ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, podle jehož části se k zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty nepřihlíží.

III. Posouzení kasační stížnosti

[5] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, a stěžovatelka je zastoupena advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[6] Následně se Nejvyšší správní soud zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky, jinak by ji odmítl jako nepřijatelnou (§ 104a odst. 1 s. ř. s. a čl. II zákona č. 77/2021 Sb.). Vymezením neurčitého právního pojmu „podstatný přesah vlastních zájmů stěžovatele“ se již Nejvyšší správní soud zabýval při výkladu § 104a s. ř. s., ve znění účinném do 31. 3. 2021 (viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS). Novelou soudního řádu správního provedenou zákonem č. 77/2021 Sb. byl s účinností od 1. 4. 2021 rozšířen okruh případů, při jejichž přezkumu Nejvyšší správní soud posuzuje přijatelnost kasační stížnosti. Nově se nejedná jen o věci azylu, resp. o věci mezinárodní ochrany, nýbrž o všechny věci, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce. Tato změna nezakládá žádný rozumný důvod měnit kritéria přijatelnosti kasační stížnosti (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021 - 27).

[7] Při rozhodování o nepřijatelnosti kasační stížnosti proto Nejvyšší správní soud i nadále vychází z judikatorně ustálených kritérií (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020 - 33, bod 52), jež pramení ze závěrů usnesení č. j. 1 Azs 13/2006 - 39. O přijatelnou kasační stížnost se podle tohoto usnesení může jednat v následujících typových případech: 1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu, 2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně, 3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturu odklon, tj. Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístě změnit výklad určité právní otázky řešené dosud správními soudy jednotně, 4) v napadeném rozhodnutí krajského soudu bylo shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele. O zásadní právní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud a) krajský soud ve svém rozhodnutí nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu, b) krajský soud v jednotlivém případě hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva.

pokračování

V posuzované věci však Nejvyšší správní soud podstatný přesah vlastních zájmů stěžovatelky neshledal.

[8] Napadené usnesení krajského soudu bylo vydáno za použití § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, ve znění zákona č. 296/2017 Sb., podle něhož *nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřiblíží.* Uvedené ustanovení je tedy naprosto jednoznačné a neumožňuje přihlížet k úhradě soudního poplatku po skončení uvedené patnáctidenní (či kratší) lhůty stanovené ve výzvě soudu pro jeho zaplacení, a to bez ohledu na důvody, jež zapříčinily pozdní splnění poplatkové povinnosti, či na důsledky rozhodnutí správního orgánu napadeného žalobou pro poplatníka. To potvrzuje rovněž ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu představovaná kupříkladu usnesením ze dne 14. 12. 2017, č. j. 3 As 321/2017 - 19, v němž se uvádí, že lhůta dodatečně určená soudem k zaplacení soudního poplatku podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, ve znění účinném od 30. 9. 2017, je zcela nepochybně propadná, což vyplývá i z důvodové zprávy k zákonu č. 296/2017 Sb.

[9] V dané věci byla stěžovatelka usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 3. 11. 2021, č. j. 55 Ad 17/2021 - 36, vyzvána k zaplacení soudního poplatku za žalobu ve výši 3.000 Kč v patnáctidenní lhůtě od jeho doručení, k čemuž došlo dne 4. 11. 2021, přičemž byla řádně poučena o důsledcích nesplnění poplatkové povinnosti ve stanovené lhůtě. Před jejím uplynutím do pátku 19. 11. 2021 však stěžovatelka soudní poplatek neuhradila a učinila tak až po obdržení usnesení o zastavení žalobního řízení dne 26. 11. 2021. Přiznání právních účinků této pozdní aktivity by bylo v naprostém rozporu s aktuálním zněním ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, jehož smyslem je stanovení časově ohraničené a nepřekročitelné lhůty pro dodatečné splnění poplatkové povinnosti (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 12. 2020, č. j. 4 Afs 201/2020 - 23), na čemž nemohou nic změnit ani důvody uvedené v kasační stížnosti. Proto není možné k opožděnému zaplacení soudního poplatku za žalobu ve výši 3.000 Kč přihlídnout a na jeho základě zrušit napadené usnesení krajského soudu, čehož se stěžovatelka domáhala.

IV. Závěr a náklady řízení

[10] S ohledem na shora uvedené skutečnosti lze konstatovat, že krajský soud věc posoudil zcela v souladu s ustálenou judikaturou správních soudů a nedopustil se ani jiného hrubého pochybení, které by vyžadovalo zásah Nejvyššího správního soudu. Ten proto podle § 104a odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost, neboť svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky.

[11] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu č. j. 8 As 287/2020 - 33, část III. 4.). Stěžovatelka v tomto řízení úspěch neměla, a proto nemá právo na náhradu jeho nákladů. Procesně úspěšnému žalovanému v řízení o kasační stížnosti nevznikly žádné náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti. Proto Nejvyšší správní soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů

řízení o kasační stížnosti. Z právě citovaného rozhodnutí rozšířeného senátu plyne rovněž to, že stěžovatelka nemá právo na vrácení zaplaceného soudního poplatku za kasační stížnost.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. dubna 2022

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu